

KUNSZENTMÁRTONI UJSÁG

TÁRSADALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: a »Képes Világkép«-pal együtt
Egész évre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor.
Megjelenik minden vasárnap. Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

FELELŐS SZERKESZTŐ
DR. KOVACS JÓZSEF
ÜGYVEDŐ

SZERKESZTŐSÉG: Kossuth Lajos-utca 1193. szám
Dr. Kovács József ügyvédi irodájában.

SAJÁTHIVATAL: Wolf Dezső könyvnyomdája

700 kilométer

hosszuságban, Csernovicztól fel Varsóig, áll a nagy csata szünetlenül, mintegy tíz nap óta. Hareba vitték az oroszok egész haderejüket, Európába hozták a szibériai és kaukázusi hadtesteiket és így nyolc hadsereggel, mintegy harminc hadtesttel állták el a szövetséges német és magyar seregek útját a varsó-ivangorodi vonalon, a Visztula partján. A döntő ütközetnek tehát itt kell lefolynia. A Visztula választja el a két ellenséget, mindakettő azon akar átkelni, az orosz nyugat felé, a magyar-német pedig kelet felé. A harc ekéseredetén folyik mind a két részen, mert tudja mindenki, hogy aki itt veszít, az a háborút is elvesztette és aki győz, annak nyitva az utat a legyőzöttek országába.

Rengeteg ember hozott az orosz ebbe a hareba. Ugy szólván minden épkéz-láb emberét fegyverbe hívta és ha ezt írjuk, hogy három millió az oroszok száma, egy cseppet sem nagyitunk. Az orosz most kockára teszi mindenét, mint mindig, most is, az óriási tömegével akar hatni, el van tökéltve: vagy győz, vagy pedig visszahúzódik országa északi részébe, az örökös hó és jég hazájába, hol idegen még boldogulni sohasem tudott.

A rengeteg oroszral szemben áll a német és a magyar honvéd. Számra nincs olyan nagy, de bátorságra, vitézségre messze felülmúlja az orosz. Az eddigi harcok is azt bizonyítják, hogy az orosz fel se állhat a honvéd és a német katona mellett és ha tiszteres erővel nem jön az orosz, akkor meg se mer ütközni dicső hadseregeinkkel.

Sokan megijednek és kétségbeesnek, amikor azt olvassák, hogy az orosz három millió katonát küldött ellenünk. Pedig kár megijedni és kétségbeesni, mert arra igazán nincs semmi ok.

Nincs okunk megijedni és kétségbeesni már azért sem, mert ez az orosz erőlködés azt bizonyítja, hogy a német és magyar hadsereg óriási fölényben van az orosz felett. Kétszeres, háromszoros erővel katonáinkkal szemben nem boldogul, így kénytelen volt összeszedni minden emberét és hareba vinni, hogy seregeinkkel szemben meg-

tudjon állni. Tíz nap óta, amióta a szövetséges hadsereg offenzíváját megkezdte, az orosz hátrál folyton, hadserege nagy részével kivonult Galiciából, be Lengyelország északi részébe, ahol kétségbeesetten védi Varsót, Lengyelország fővárosát és képes százezreknek az életét feláldozni, csak hogy hadseregeink előrenyomulását ideig-óráig megakassza.

A német és magyar seregek böles, kidolgozott terv alapján jutottak el Ivangorodig és Varsóig. Tíz napig folyton verték maguk előtt az orosz, óriási veszteségeket okozva neki halottakban és sebesültekben. A mieinknek ez a fényes és gyors támadása pánikszzerű futásra készítette az orosz, mely most Varsó-Ivangorod vonalán áll és óriási tömegével akarja a szövetségeseket megállítani.

Legutóbbi hír is fényes bizonyítéka annak, hogy a nagy tömeg sem ér semmit, ha a katonákat kancsukával, revolverrel kell hajtani a csatába. A legutolsó hír arról szól, hogy a magyar és német seregek megverték a nagy orosz sereget, 8000 foglyot ejtettek és biztos állásba vonultak, hogy ott tegyék tönkre Oroszország második hadseregét.

Ez a hír örömet kell, hogy keltsen és nem lehangoltságot. Már egyszer megjárták az oroszok velünk, most is megfogják járni. Emlékezzünk csak Galicia megtámadására. Az orosz a hareba küldte ellenünk minden katonáját és a mi hadseregünk, biztos állásban, vétele magát és ezekben a harcokban elhullott az oroszok színe-virága, elhullott egy egész hadsereg.

Ha az első orosz hadsereget megtudta verni egyedül az osztrák és magyar hadsereg, amely hadsereg pedig kiképzett, rendes katonákból állott, hogy ne tudnánk megverni akkor a második orosz hadsereget a némettel együtt, mely hadsereg öreg, ki nem képzett katonákból áll.

Nincs tehát okunk kétségbeesni és félni. Hétszáz kilométer hosszú vonalon folyik a harc. Csernovicz újra a mienk, Galiciában alig van már orosz katona. Győzünk minden vonalon.

Félre minden félelemmel. Bízunk dicső hadseregünkben, mely már tönkre tett egy orosz sereget, a másodikat is tönkre fogja tenni, mert él még a magyirok Istene, aki megacélozta hű fiaikarját és győzelemre vezeti dicső seregeinket.

Hivatalos jelentés a harctérről.

— Gróf Tisza István miniszterelnök távirata. —

Érkezett 1914. okt. 31-én délelőtt 9 órakor.

Galiciában és Orosz-Lengyelországban sikeresen folytatott offenzívánkat meg kellett állítanunk, hogy megfelelő intézkedések történhessenek. A Varsó felől jövő tulerővel szemben ez teljesen önként, az ellenség minden nyomása nélkül történt. **Az orosz győzelmeiről terjesztett híresztelések teljesen alaptalanok. A mi főerőink megerősített állásokban dönthetetlenül állanak.** Az észak-keleti megyékben az orosz csapatokat az ország határától jó messzire nyomtuk és tovább üldöztük, majdnem egész Bukovinát és Galiciával hazánk határos részeit megtisztítottuk az ellenségtől.

A szerbek ellen elért sikerek további győzelmek kilátására nyújtanak reményt.

Most jött berlini hivatalos híradás szerint **a török flotta a Fekete tengeren megkezdte az oroszok elleni háborút.**

Az egész országban

lázasan dolgozik minden honleány, hogy az északon és délen harcoló katonáinkat el-lássák melegítőikkel. De szükség is van a szorgos munkára, mert katonáink fáznak. Nemcsak fent Oroszországban, hanem lent délen, Szerbiában is nagy a hideg, folyton havazik és katonáinknak méteres hóban kell nyomulni az ellenség ellen.

Ha már ilyen hideg az ősz, milyen lesz akkor a tél. Pedig már itt van a tél. Azért kell nekünk szorgosan a munkához látnunk, hogy minden katonánk el legyen látva a szükséges ruhadarabokkal, mely védi őket a hideg ellen. Ha a katoná nem fázik, ha jól fel van öltözve, akkor nincs baj, mert bátran, egészségesen harcolhat a hazáért.

Kunszentmárton község közönsége a háboru kezdete óta készíti a hősipkát, has- és érmelegítőket. Két nagy rakomány már el is ment a hadsegélyző hivatal címére. Azonban ez még nem elég. Nagyon sok melegítőre van még szükség, mert folyton hívják be az ujoncokat, akiknek még nincs meg a szükséges meleg ruhájuk.

Kérjük tehát Kunszentmárton község közönségét, hogy dolgozzanak tovább, készítsék a melegítőket és vigyék el azokat vagy dr. Tanczos Miklósné urnőhöz, vagy pedig Garay György ur üzletébe.

A katonák részére elküldött melegítőkért a következő levelet intézte a hadsegélyző hivatal dr. Tanczos Miklósné urnőhöz:

„1808/Hd. H. Nagyságos Tanczos Miklósné urnőnek, Kunszentmárton. A katonák részére hozzánk juttatott küldeményt átvettük. A hazafias adományért hálás köszönetet mondunk, s kérjük azt a kunszentmártoni hölgyeknek tolmácsolni. Budapest, 1914. október 28. A Hadsegélyző Hivatal vezetője helyett: Olvashatlan aláírás honv. miniszteri tanácsos.”

Dr. Tanczos Miklósné urnő ez uton juttatja el a magyar királyi honvédelmi miniszterium hadsegélyző hivatalának hálás köszönetét Kunszentmárton lelkes nőihez a hazafias adományokért.

Megsebesült és elesett hősök.

A király behívó szavára a kunszentmártoni legények is bevonultak ezredeikhez és elmentek a csataterre védeni a magyar hazát. Ki északra, ki délre ment, azonban a kun gyerekek mindenütt megállják a helyüket és becsületet szereznek nemcsak a magyar névnek, hanem szűkebb hazájuknak, Kunszentmártonnak is. A kun gyerek bátran megy a csatába, nem fél sem a ráctól, sem a muszkától, vakmerőségében képes volna neki menni az egész világnak.

Kun gyerekeinket sem kímélték az ellenség golyói. Bizony sokan megsebesültek már a hős fiúk. Legnagyobb részük a 68. gyalogezredbe tartozik, de sokan vannak a huszároknál és a tüzérségnél is. Hála a jó Istennek, eddig még csak négyen haltak meg közülök.

Eddig nem volt alkalmunk közölni a kunszentmártoni sebesült és elhalt katonák névsorát. Most már azonban ezt megtehetjük. Ezután minden vasárnap hozni fogja lapunk, hogy Kunszentmártonból ki sebesült és ki halt meg a harcúterem.

Közléseinket a hivatalos kimutatásból vesszük, tehát azok megbízhatók. Ne üljünk

fel minden kósza hirnek, mert sokan vannak, akik rémhírekkel kedveskednek a jó kunszentmártoniaknak.

A háboru kezdete óta a mai napig az alább felsorolt hősök sebesültek meg:

Szirom János, Ferenci József, dr. Lázár Pál, Kellei János, Szirmai János, Katona János, Lázi József, Dékány József, Szaszko János, Farkas Sándor, Pintér Pál, Lázi István, Lajkó János, Csomán János, Barna Mátyás, Fazekas László, Csik Bálint, Majzik Lajos, Zsárta József, Horváth Gyula mérnök, Cs. Tóth András, F. Szabó István, Dósa Szilveszter, Farkas Imre, Benke Gergely, Oláh Lajos, Gulyás Sándor, Hegedüs Flórián, Samu Elek, Gulyás Gáspár, Hegedüs F. Péter, Szőke Ferenc, László György, Habranyi András, Kovács János, Fiala Kázmér, Vigh Márton, Ipacs András, Bozsik Ferenc, Balla József, Halász András, Gulyás József, Kovács Mátyás, Csik Bálint, Jordán Imre, Busai Ferenc, Szirom Balázs, Nádas Gáspár, Gácsi János, Varga István, Lázi József, Gulyás István, Harangozó János, Füzési István, Dajka Gyula, Szabó Imre, Gulyás András, Tóth József, Térmeg József, Gál István, Talmácsi Lukács, Kiss Tóth István, Mátrai Gyula hadnagy, Szamosi György zászlós, Veres József, Dávid R. László, Fejes András, Kovács Antal, Kovács András.

Meghaltak a harcúterem: Huszár István 68. gy.-e. tizedes, Kovács R. Márton 29. h. gy.-e., Marton Pál 29. h. gy.-e., Biró Kálmán 29. gy.-e., tizedes.

Megérkeztek a sebesültek.

Negyven sebesült érkezett október 30-án községünkbe, hogy a részükre felállított kórházban gondos szeretetteljes ápolást kapjanak. Emlékezetes napja lesz 1914 október 30-ika örökre a kunszentmártoni népek. Még soha, senki nem részesült Kunszentmártonban oly inpozás fogadtatásban, mint ez a negyven, hazájáért, nemzetéért küzdő hős katoná.

A kórháztól az indóházig teljesen ellepte az utat a nép. Alig volt egy talpalatnyi föld, amelyen egy mélyen érző férfi, asszony és gyerek ne állott volna. A leánykák szívszorulva várták a pillanatot, hogy a kezükben tartott gyönyörű őszi rózsá csokrokat átadják a sebesülteknek, akik hosszú, de nagyon hosszú ideig csak a csaták vérvirágait látták.

Este fél nyolc órakor megérkezett Szolnok felől a vonat s hozta a várva-várt sebesülteket. Az állomástól hosszú kocsisorral jöttek sebesültjeink, a meglehetősen nagy uton állandó virágzáró hullott rájuk. A szívélyes fogadtatástól meghatva alig tudtak szóhoz jutni katonáink, csak a fel-fel harsogó éljen kiáltásokra mondtak egy-egy viszont éljent. A lelkes ünneplés közepette megérkeztek a kórházhoz, ahol az ápolónők serege fogadta őket.

A formáságok elvégzése után friss vacsorához ültek a fáradt és éhes katonák. A magyar asszonyok főzte kitünő ízű vacsorát jó étvágyal fogyasztották el.

Megható és lélekemelő laivány volt az, amikor vacsora után felálltak a napokkal előbb még a csaták viharjaiban küzdő katonák s lelkesedéssel elénekelték a himnust. Hiszen egy pár kivételével mind a negyven, bihari, hajdúi igaz magyar fiú, akik mind odaadó, hazafiai buzgósággal küzdött a harcmezőn s tudták mi a hazaszeretet.

Este kilenc órakor nyugodni tértek. A minden tekintetben kifogástalanul berendezett kórházban megtalálják a kényelmet, a puha hófehér ágyakon nyugodtan pihenhetik ki a nagy fáradalmakat. A gondos orvosi kezelés és a fáradhatatlan ápolónők szakszertű figyelmes ápolása hamarosan visszafogja adni a katonák legféltettebb kincsét, az egészséget.

* * *

Az érkezett katonák névsora a következő: Ványi Lajos őrvezető, Lugosi Péter,

Mirkó Imre, Tarsoly Dániel, Takács János, Szombattfalvi József, Batesz Krisztián, Igonya Mihály, Köteles István, Csirbu János, Virág Sándor őrvezető, Rézműves Gyula, Pintér Mihály, Kelemen János, Jankó Illés, Lázár Justus, Babesz Vasil, Szirka János, Szabó Péter, Kossovits Gyula tizedes, Fehér László, Zöldág Sándor, Veller Károly, Lukács György, Koslanjevec Simon, Grobelinik Ferdinánd, Meznarie Antal, Mócz János, Nagy István őrvezető, Törő János, Tarcsi Sándor őrvezető, Lakatos György őrvezető, Gulyás János Krizsán János, Tóth János, Nagy Imre Mócán Péter, Kulcsár Sándor, Áron Gábor Mátyus Sándor

Kunszentmárton népe teljes tudatában volt annak, hogy mit vált magára akkor, amikor felállította a sebesültek kórházát. Most már itt vannak. Mindenki tudja kötelességét. Feleslegesnek tartjuk, hogy szívhez szóló felhívásokat írjunk a közönséghez az adakozást illetőleg, mert Kunszentmárton népének érző szíve tudja, érzi azt, hogy mit kell tennünk a nehéz időkben.

Aranyat — vasért.

Akármenynyit kérünk, a közönség jó-sága nem apad ki, a legszegényebb ember is elviszi a haza oltárára utolsó filléréjét, hogy tehetségéhez képest odaadja azt, amije van.

Az aranyat — vasért mozgalom nem-hogy szünőben volna Kunszentmártonban, hanem inkább emelkedik és nem sokára elfog következni az a idő, amikor azt jelenthetjük olvasóinknak, hogy Kunszentmártonban alig van már valaki, akinek vasgyűrűje ne lenne.

Szabó Mariskához újabb küldemény érkezett a vasgyűrűből, mivel a harmadik küldemény is elfogyott.

Hisszük és reméljük, hogy ez a negyedik küldemény sem lesz sokáig a Szabó Mariska fiókjában, mert hazafias és áldozatkész közönségünk sietni fog azokat aranyra, vagy ezüstre beváltani.

Akinek tehát még nincs vasgyűrűje, az siessen a postaházba és cseréljen egyet, mert nincs szebb és nemesebb dolog, mint a hazának odaadni azt, amink van.

A hazának pedig szüksége van a mi áldozatkészségünkre, mert hiszen ez a óriási háboru rengeteg pénzt emészt fel.

Ujabbban a következők adakoztak:

Tódor Imréné egy arany csüngő, Szántó Margitka egy arany gyűrű, Dóka Margit egy arany gyűrű, Valtner Bertuska három korona, Szántó Mariska egy arany gyűrű, Dóka József egy ezüst gyűrű, Kurucz Juliska egy pár arany fülbevaló, Horváth Gyula tíz korona, Greif Mariska 3 korona, Kiss P. Mihályné egy régi arany pénz, Homola Rezső 3 korona, Némegy Margitka 3 korona, Tigyi Istvánné égg arany gyűrű, szv. Dóka Elekné 3 korona, Nédó András egy pár arany fülbevaló.

HIREK

Kunszentmárton, 1914. november 1.

SZOMORU ŐSZ . . .

Nagyon régen . . . volt az ősznek

Ily szomorú képe . . . !

Kedvességét honfi bánat

Össze-vissza tépte;

Minden helyen néma csend ül,

S csak sóhaj kél szárnyra . . .

Az aggódó szívek mélye:

Magyar fegyver diadalát várja!

Sárguló lomb suttogása,
Gyász, busongó ének,
S vigaszt ad tán a milliók
Megsebzett szívének?
De amikor a könnyes szem
Leperegni látja . . .
Vele együtt hull a vértünk,
S fájó lelünk kimondhatlan bántja!

Hervadó lomb szemfedőként
Borulj minden sirra,
Amely fölé magyar hősök
Neve lesz majd írva . . .!
Takard be a rögöt csendben,
Mely sok vértől ázott . . .
Hadd legyen a hősök álma,
Idegenben mindörökké áldott . . .!

Parányi.

ŐSZ VAN.

Ősze van az öreg földnek,
hamvazó szerdája.
Hullanak a falevelek
kérges homlokára

Ősze van a Nemzetnek is,
lombhullató ősze.
Minden anya így bucsuzik:
„Fiam, visszajössz-e?!“

Hulló virág, sárga levél
s a lesodort gallyak,
föld-anyjuknak azt susogják:
„Érted kell, hogy halljak!“

„Kikeletért, tavaszodért
halunk mink is Hazánk!“
Igy bucsuznak fiaitok,
bűszke magyar anyák.

Moriturus.

— **Jóváhagyott választás.** Az általános tisztújítás alkalmával a pénztárnoki állásra Turcsányi Gáspár volt pénztárnokot választotta meg Kunszentmárton község közönsége nagy szótöbbséggel. Ezen választás ellen Kuna András és társai felebbezéssel éltek a törvényhatósági bizottsághoz és kérték a választás megsemmisítését azon az alapon, hogy a képviselőtestület Kuna András és társai jelölését nem jelölte a pénztárnoki állásra. A törvényhatósági bizottság az október 20-iki rendes közgyűlésen foglalkozott a felebbezéssel és azt elutasította. Az elutasítás indoka az, hogy a képviselőtestületnek három egyént kell jelölni a tisztviselői állásokra és ezt meg is tette. Hogy pedig lenni ki legyen a három jelölt, azt kiválasztani a képviselőtestület diskrecionális joga. Amint értesülünk, Kuna András és társai a törvényhatóság határozatába belenyugodtak.

— **A helybeli postahivatal** értesítése szerint mostantól kezdve a császári s királyi tábori postahivatalokhoz, valamint a német császári postahivatalokhoz nyitva (keresztkötés alatt stb.) nyomtatványok a szabályszerű 1000 gramm és áruminták szabályszerű 350 gramm súly maximumig adhatók fel, e küldemények azonban a feladás alkalmával a rendes bérmentesítési díj alá esnek. Árumintákban 350 gram súly maximumig a feladók mindazon cikkeket (kisebb ruházati cikkek, frissítő, csokoládé, szivar, cigaretta, stb.) helyezhetik el, amelyek a tábori postához szárvá, különben csak csomagban volnának küldhetők. A tábori posta útján küldhető zárt levelek (egyenként 100 gram súlyig) csak abban az esetben portómentesek, ha kizárólag levelezést tartalmaznak. Ha az ily levelek levelezésen kívül egyebet is, pl. szükségleti cikkeket, élelmiszert, frissítőt, szivart és cigarettát stb. és egyéb tárgyakat tartalmaznak, a feladás alkalmával bérmentesíteni kell. A német birodalomból a cs. kir.

tábori postához intézett levelek 250 gram súlyuak lehetnek, azonban csak 50 gram súlyhatárig portómentesek. A fentebbi felsoroltakat tartalmazó áru-mintaszert küldemények mindenkor nyitva hozandók feladásra, mert a felvevő postahivatalnak kötelessége a tartalmat minden egyes esetben felülvizsgálni. A mai napon érkezett rendelkezés szerint a következő számú tábori postákhoz adhatók fel ruhaneműket és hadifelszerelési cikkeket tartalmazó csomagok: 9, 11, 16, 21, 31, 33, 34, 38, 39, 40, 44, 45, 46, 49, 51, 55, 61, 66, 68, 69, 76, 78, 81, 84, 85, 88, 95, 96, 106, 111, 113, 119, 146, 151, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 211, 212, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311.

— **Eljegyzés.** Lebovits Rezső, Lebovits Mór helybeli szállodás fia eljegyezte Huber Ilonkát, Huber Béla helybeli tanító leányát. (Mindenkülön értesítés helyett).

— **Adakozás.** A kórház részére adakoztak: Özv. Kuna Lászlóné Szabó Erzsébet 20 korona, özv. Nagy Imréné Balajti Julia 20 korona, Mikus István 5 korona, Kovács Istvánné 10 korona, dr. Neuberger Márkné gyűjtése 65 korona, Fazekas Annuska és Sárossy Gizike gyűjtése 73 korona 34 fillér, ifj. Fazekas Pál 20 korona, Szabó Józsefné tanító neje 2 korona, Tóth Jánosné 1 korona, Pásztor Erzsike és Szabó Mariska gyűjtése 42 korona 70 fillér, Bozóky Álmós, Chovanyetz Ferenc koszorújának megváltásként 20 korona.

— **Vizsgálat.** Kelen Jenő p. segédtitkár az elmúlt héten felülvizsgálta a bevonultak családtagjainak segélyezési ügyét és Rosznáky Géza segédjegyzőnek, aki az egész segélyezést vezeti, — meglegedését fejezte ki.

— **Kolera.** Pető Julianna eszépai lakos, mint koleragyanus megbetegedett s október 29-én meghalt. A hullát dr. Gänger Mór és dr. Déri József orvosok felboncolták. Az ürüléklet megvizsgálás céljából felküldték a bakteriológiai intézetbe.

— **Iparhatósági megbizottak.** Az iparhatósági megbizottak választása november hó 2-án, délelőtt 9 órakor lesz a községházán, a főbíró hivatalos helyiségében.

— **Vásár.** Az idei őszi vásár jövő vasárnap, nov. hó 8-án tartatik meg, melyre vézmentes helyről mindenféle állat felhajtható.

— **Az adósok.** Mikor a moratóriumot elrendelték, a máramarosi kereskedő megindult bekasszálni a kinlevőseget.

Bekopogtat az egyik adósához.

— No, Grauberg ur, mi lesz a pénzemmel?

— Na ja. Most jön maga pénzért, amikor ambulatórium van.

Megy tovább.

— Mayer ur, pénzért jöttem. Nagyon kell . . .

— Furesa ember! Eppen most kell magának, amikor mementórium van? . . .

Csüggedten megy tovább.

— Zeiler ur . . .

— Mit? . . . Most, amikor krematórium van?!

A feje szédült és már révetegen nézett maga elé, amikor végre ismét találkozott egy adósával.

— . . . Egy kis pénzért . . .

— Hogy a mennyőbe ne, amikor moratórium van.

A kereskedő boldogan lélegzett föl, amikor magára maradt.

— Hála Istennek, legalább tudom, hogy mi van! . . .

— **Menekültek távozása községünkben.** A Galiciából idemenekült családok a mai napon utaznak el községünkben. A menekültek Magyarbradischára mennek.

— **A székely.** Brassóban az esküszéki tárgyaláson sorra kerül egy öreg székely ügye. A majdnem hetven éves székelynek az a bűne, hogy agyonvert egy falubeli legényt, mert együtt találta a feleségével, amikor a mezőről hazatért.

Az elnök felszólítja a vádlottat, hogy mondja el az esetet. Az öreg köhint, egyet ránt a vállán és elkezdti:

— A mezőről haza. A falunak neki. A faluba bé. A kaput ki. Az udvarba bé. A szekérről le. A lovakat az istállóba. Az ajtónak neki. De az ajtó nem. Esmég neki, újra neki, meges neki! De az ajtó nem. A szekérről fel. Rudat a szekérről le. Meg. Az ajtónak neki! Esmég neki, újra neki, meges neki! Zuhé az ajtó bé. Az embőr az ágy alá bé. Utánna! Az embőrt az ágy alól ki és neki! Esmég neki, újra neki, meges neki! Amig az embőr nyekk. Aztán meg. A csendörök oda. Engem meg. És most itt! . . .

— **Negyvenkét koronás buzaár.** A szerdai tőzsdén egy tétel buza 42 koronáért kelt el métermázsánként. Ez olyan horribilis ár, mely száz év óta a világ egy piacán sem fordult elő. Bizonyára nemcsak a kereskedőknél vannak nagy készletek, de a gazdák is elrejtik a gabonát. Azt hisszük, hogy ebbe a dologba rövidesen a kormány is beleszól és megállapítja a gabona árakat.

— **Birtokváltás.** A kunszentmártoni kir. járásbírószág telekkönyvi osztályánál az elmúlt héten a következő birtokváltás jegyzetelt be: Balla Vilmos és neje Majzik Julianna megvették Kardos András beltelkét 600 koronáért. S. Kovács Lőrinc és neje Szabó Mária megvették özv. Réti Andrásné László Ilona és Ottmár Józsefné Réti Mária beltelek részüket 840 koronáért.

Köszönetnyilvánítás.

Rokonaimnak, ismerőseimnek, jóakaróimnak és mindazoknak, kik boldogult ferjem:

SZEKELY SÁNDOR

végtszességtételén okt. hó 27-én megjelenni szívesek voltak s ez által fájdalmamat enyhíteni igyekeztek, fogadják ezuttal is hálás köszönetem kifejezését. Kunszentmárton, okt. 31.

Özv. Székely Sándorné.

Aranyat — vasért!

VASGYÜRÜK

kibélelését arannyal, vagy ezüsttel jutányos árak mellett készít DÉVÁI JENŐ ékszerész.

A helybeli posta- és távirtdahivatalnál a

kisegítői állás

december 1-én, vagy 10-én üresedésbe jön. Pályázhatnak 4 polgárit jó sikerrel elvégzett leányok. Sajátkezűleg irt kérvényeket a megfelelő okmányokkal együtt a helybeli postamesterhez kell beadni.

Ujdonság

a Turoványi-féle szab. ludiömő készülékhez.

Kitüntetve 1913. évi baromfi kiállításon Budapesten, egyesületi aranyéremmel és a földművelésügyi kormány tiszteletdíjával.

A készüléket, amint a rajzon látható, jobb kézben tartva, az állat száját balkezszel szétfeszítjük és a készülék kivágott nyulványa görbéjével lefelé fordítva az állat torkába óvatosan letoljuk, úgy igazítva, hogy a lud felső csőr-kavaja a készülék felső részén a szab. jelzésnél levő lyukba belemenjen s ha a készüléket így jól igazítottuk, az állat szája tátva marad. A tömőkészülék ára **1 drb 3 kor., 2 drb 5 kor., 3 drb 6 kor.,** a 4-es számú külön **5 kor.**

Kapható: **Kovács József urnál** Szapáry-utca 859. szám a, Csenedőriaktanyához közel.

ORVOSOK

ajánlják, mint legelismertebb köhő-ellen-szert a **KAISER-féle**

Mell-karamellákat

a Három fenyő védjeggyel.

Mullók használják

Kököges

ellen. Rekedtség, elnyálkásodás, számarköhögés, katarus, gégefájás stb. minden előforduló *hűlés* ellen.

6100 köszönős hál levél orvosoktól s magánosoktól igazolják a biztos eredményt.

Étvágygerjesztő és legízletesebb bombonok. Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozonként 60 fillérért kapható Kunszentmártonban.

LUKÁCS ANDOR és **POPOVITS GÁBOR**
Tiszaföldváron Goldman Adolf gyágyárban és minden hazai gyágyárban.

Képes levelező-lapok nagy választékban.

Polgáriskolai tankönyvek, rajzeszközök és tanszerek s általában mindenféle iskolai cikkek kaphatók.

Wolf Dezső
könyvnyomdája,
könyv-, papir- és írószerkereskedése
Kunszentmárton.

Mindenféle könyvnyomdai munkák a legszebb kivitelben gyorsan, pontosan és kifogástalanul készülnek.

Képes levelező-lapok nagy választékban.

MILKO
IGNÁCZ

TELEFON 206.

ELSŐRENDŰ ÚRI SZABÓSÁGA
SZOLNOK.

BAROSS- ÉS SZAPÁRY-U. SAROK.

TELEFON 206.

Kerékpárok figyelmét felhívom, hogy a világhírű **ALFA ÉS STYRIA** kerékpárok egyedárusítását Kunszentmárton területére képviselem, miért ezen gyártmányok **kizárólag nálam szerezhetők be**

Tisztelettel **Dévai Jenő.**

Nyomatott a kiadótalajdonos Wolf Dezső könyvnyomdájában Kunszentmártonban.